

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ชีวิตประจำวันของประชาชนส่วนใหญ่ในปัจจุบันนี้ ล้วนเกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้เป็นเพราะสังคมและความเป็นอยู่ของมนุษย์เจริญก้าวหน้าแผ่ขยายกว้างขวางมากกว่าแต่ก่อน โดยเหตุนี้เองจึงจำเป็นต้องมีการติดต่อสื่อสารความเข้าใจซึ่งกันและกัน อันอาจมีได้หลายลักษณะ เช่น ระหว่างบุคคลกับบุคคล บุคคลกับสังคม ตลอดจนการติดต่อระหว่างชาติซึ่งกว้างขวางออกไปและในการนี้ที่ต่างอาศัยสื่อมวลชนเป็นเครื่องมือที่จะติดต่อกันให้สะดวกรวดเร็ว และที่เขามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของเราได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ ซึ่งบรรดาสื่อมวลชนทั้งสี่อย่างนี้ โทรทัศน์นับว่าเป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลมากที่สุด เพราะได้เขามามีบทบาทในด้านการศึกษา การพัฒนาประเทศและการบันเทิงเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานครเกือบทุกครัวเรือน ต่างก็มีโทรทัศน์ การโฆษณารายการที่มีคุณค่าย่อมเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยยกระดับความคิด และความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น สาเหตุที่โทรทัศน์ได้เขามามีบทบาทเป็นที่แพร่หลายโดยทั่วไปนั้น เพราะมีคุณสมบัติที่เด่นดังนี้ คือ¹

- 1 สามารถสื่อสารไปยังชนกลุ่มใหญ่ที่กระจัดกระจายได้ โดยไม่จำกัดจำนวนและในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้ยังสื่อสารไปได้ในระยะไกลพอสมควร
- 2 สามารถให้ประสบการณ์แก่ผู้รับได้มาก ทำให้ผู้รับมีประสบการณ์อย่างกว้างขวาง เกิดความรู้ทั้งในด้านการดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุข และมีความรู้ในวิชาชีพของตน

¹ Jeremy Howell, "The Use of Television in Agricultural Extension", Educational Television International, (Vol.4 No.2 June 1970, Pergamon Press Ltd.), pp.6-7.

3 โทรทัศน์มีคุณสมบัติของโทรทัศน์ศึกษาอย่างครบถ้วน คือให้ข่าวสารแก่ผู้รับ
ทั้งในด้านประสาทสัมผัสทางตาและหู สามารถสร้างประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม
(Concrete Experience) ได้ดี

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อประชาชนมาก และมีอิทธิพลโดยตรงต่อการยก
ระดับการศึกษาของประชาชนให้สูงขึ้น² คือ

- 1 ช่วยยกระดับการศึกษาของประชาชนให้สูงขึ้น เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง
นอกเหนือไปจากตำราเรียน
- 2 แพร่ขยายความรู้ไปยังผู้รับจำนวนมาก ๆ ได้
- 3 ช่วยให้ประชาชนมีความรู้ทันสมัย ทันความก้าวหน้าของโลก ทั้งในด้านประวั
ติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ มนุษยวิทยา วิทยาศาสตร์ สังคม และศาสนา

นอกจากคุณค่าและอิทธิพลของโทรทัศน์ที่กล่าวมาแล้วนี้ โทรทัศน์ยังเป็นอุปกรณ์การศึกษา
ที่มีคุณค่าประเภทหนึ่ง ซึ่ง เอ็ดการ์ เดล (Edgar Dale) ได้จัดไว้ในลำดับที่ 7 ของประสบการณ์
รูปกรวย (Cone of Experience) ซึ่งเรียกว่าโทรทัศน์การศึกษา (Educational
Television)³

โทรทัศน์การศึกษา หมายถึงการศึกษาที่ผู้เรียนได้รับหรือที่ให้ผู้เรียนโดยทางวิทยุโทรทัศน์
ที่ส่งบทเรียนมาจากสถานที่แห่งหนึ่งภายในสถานศึกษา หรือที่ส่งมาจากสถานีวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งอยู่นอก
สถานศึกษานั้นมาตามสายวงจรปิด (Closed Circuit) หรือมาทางอากาศวงจรเปิด
(Open Circuit) มาสู่ผู้เรียนที่กำลังเรียนอยู่ในห้องเรียน หรือในห้องปฏิบัติการ หรือในโรงงาน
ของโรงเรียน

² เคนนิส สุกธีริกัน, "ความสำคัญของวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์", หน้าที่และ
ความรับผิดชอบของวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ (โรงพิมพ์กรมทหารสื่อสาร: พระนคร,
พ.ศ.2510) หน้า 41.

³ Edgar Dale, Audio-Visual Method in Teaching (New York:
Holt and Rinehart Company, Inc., 1954), p.50.

ดังนั้นการจ้กรายการโทรทัศน์ศึกษา เพื่อนำมาช่วยการสอนในห้องเรียนจะทำให้
บทเรียนและการสอนมีคุณค่า และมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

คุณค่าของโทรทัศน์ศึกษา ที่ใช้เป็นอุปกรณ์การศึกษา⁴

- 1 เป็นเครื่องชักจูงและเร้าใจทั้งนักเรียนและครู นอกจากฟังเสียงแล้ว ยัง
ได้เห็นภาพอีกด้วย
- 2 สร้างทัศนคติที่ดี ทำให้เป็นพลเมืองดี มีความเข้าใจดีระหว่างบุคคลที่ต่าง
ชั้น วรณะ มีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของการทำงานร่วมกัน
- 3 สร้างทักษะทางสติปัญญา ช่วยนักเรียนใหญ่จักวิเคราะห์ห้ปัญหา และเข้าใจ
ลำดับขั้นของการแก้ปัญหา
- 4 สาธิตกระบวนการ สามารถแพร่ภาพ ถ่ายภาพใกล้เคียงให้เห็นชัดเป็นเฉพาะจุด
เป็นชั้น ๆ เช่น การสาธิตการผ่าตัดสอนนักเรียนแพทย์ การสาธิตการทดลอง
ทางวิทยาศาสตร์ การทำงานเป็นชั้นของโรงงาน การจัดขบวนการทางศิลปะ
การแสดงการฝึกสอน
- 5 นำความรู้และประสบการณ์มาให้ ซึ่งความรู้และประสบการณ์บางอย่างยาก
แก่การหาเอง แต่โทรทัศน์ศึกษาช่วยได้ เช่น นักเรียนที่อยู่ดินแดนห่างไกล
ได้เห็นการจับสัตว์น้ำทางทะเล เป็นต้น ประสบการณ์ดังกล่าวจะจูงใจให้เด็ก
เกิดกิจกรรมสร้างสรรค์ (Creative Activities) และวิจารณ์ญาณ
(Critical thinking)

⁴ ประพัฒน์ แสงวนิช, "โทรทัศน์ศึกษา", วารสารอุปกรณ์การศึกษา, ปีที่ 12
ฉบับที่ 12 (มกราคม - ธันวาคม, 2506), หน้า 48.

เพราะความสำคัญและคุณสมบัติเด่นดังกล่าว โทรทัศน์จึงถูกนำมาใช้เป็นสื่อทางการศึกษา การใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษาโดยทั่วไปนั้น มีความหมายอยู่ 2 ประการ⁵ คือ

1 ความหมายประการแรกของโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ก็คือ การจัดทำรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์มาเรียนรู และมีคุณค่าทางการศึกษา แล้วนำมาออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ที่มีอยู่แล้ว หรือสถานีโทรทัศน์ที่จัดตั้งขึ้นมาใหม่เพื่อการศึกษาโดยเฉพาะ ให้ประชาชนทั่วไปเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ได้ รายการโทรทัศน์แบบนี้ เป็นรายการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่น่าเรียนรู และมีคุณค่าทางการศึกษาโดยทั่วไป เช่น งานอาชีพของประชาชน งานเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจในกิจการเกษตร และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โทรทัศน์ที่ใช้เพื่อการศึกษาในลักษณะเช่นนี้คือ โทรทัศน์ที่ช่วยส่งเสริมความรู้ ความคิดเห็นของประชาชนให้กว้างขวางออกไปในทุก ๆ เรื่องที่ประชาชนควรทราบ

2 ความหมายของโทรทัศน์เพื่อการศึกษาอีกประการหนึ่งก็คือ เป็นโทรทัศน์ที่มีการจัดทำรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาให้กับนักเรียนในชั้นโดยตรง โดยจำเป็นต้องมีข้อตกลงระหว่างสถานีโทรทัศน์กับโรงเรียนต่าง ๆ ที่ต้องการรับรายการโทรทัศน์เช่นนี้ เพื่อกำหนดเวลาออกอากาศและวิชาการสอนต่าง ๆ ตามหลักสูตรการศึกษา การใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษาในความหมายนี้อาจขยายกิจการให้กว้างขวางออกไป จนถึงกับให้สิทธินักเรียนที่รับชมรายการโทรทัศน์ เพื่อสอบรับประกาศนียบัตร หรือปริญญาด้วยก็ได้ ซึ่งกำลังเป็นกิจการที่ได้รับความนิยมอยู่ในต่างประเทศ⁶

⁵ รักษ์ศักดิ์ วัฒนพานิช, "ข้อคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษา", วารสารเทคโนโลยีทางการศึกษา (ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2517), หน้า 113.

⁶ กุศล สุจรรยา, คำบรรยายวิชา Educational Radio and Television Production ณ แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 28 พฤศจิกายน, 2513.

ประเทศไทยได้ริเริ่มจัดทำโทรทัศน์โรงเรียน หรือโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ในความหมายนี้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2507 ซึ่งจัดโดยกองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพฯ เริ่มออกอากาศเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2507 เทศบาลนครกรุงเทพฯ ไม่สามารถมีห้องส่งของตนเองได้ จึงต้องอาศัยสถานีโทรทัศน์ ของ 4 เป็นสถานที่ผลิตรายการ แต่การวางแผนและเตรียมรายการ ฝ่ายเทศบาลนครกรุงเทพฯ เป็นผู้เตรียมเอง เพียงแต่อาศัยสถานีและเจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคนิคเท่านั้น แรกเริ่มออกรายการเพียงสัปดาห์ละ 3 วัน ปัจจุบันนำเอาเครื่องบันทึกภาพเข้าไปช่วยในการบันทึกรายการและออกอากาศในวันต่อมา จึงสามารถออกอากาศได้ทุกวัน ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 10.00 น ถึง 11.00 น. รายการที่จัดสอนนั้นไม่ใช่รายการที่จัดตรงตามหลักสูตร แต่เป็นบทเรียนที่แยกแ่การจัดสอนในห้องเรียน เช่น วิชาอนุกรม หรือวิชาอนุพีทาโกรัส ทาง **กรมฯ ทพ-มท. มท. มท.** ก็จะจัดสอนบทเรียนนั้นขึ้น

กล่าวได้ว่า ในประเทศไทยเราได้มีการใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาทั้งสองความหมายอยู่แล้ว แต่เราจะไม่พูดถึงความหมายในแง่การจัดทำรายการโทรทัศน์เพื่อนักเรียนในชั้นเรียนในที่นี้จะเน้นถึงการจัดทำรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาแก่นักเรียนทั่ว ๆ ไป นิสิต นักศึกษาและประชาชนทั้งผู้ที่อยู่ในระบบการศึกษา และไม่ได้อยู่แล้ว ซึ่งทั้งนี้จากรายงานผลเบื้องต้นของการสำรวจวิจัยและโทรทัศน์ทั่วราชอาณาจักรปี 2517 พบว่า

ปี พ.ศ. 2511 - 2517	จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์เพิ่มขึ้นจาก	231,375	เครื่อง
	เป็น	714,551	เครื่อง
	ซึ่งเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ	208.8	หรือประมาณสองเท่า
	ของปี		

ผลอันนี้เนื่องมาจาก มีการติดตั้งสถานีถ่ายทอดเพิ่มขึ้นทุกภาค

7 สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, รายงานผลเบื้องต้นการสำรวจวิจัยและโทรทัศน์ทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. 2517, (พระนคร : โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี, 2518), หน้า 14.

8
ปี พ.ศ. 2518 จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติอีกเช่นกัน พบว่า
จำนวนครัวเรือนทั่วประเทศที่มีเครื่องรับโทรทัศน์ มีประมาณ
734,000 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 10.8 ของครัวเรือนที่
มีอยู่ทั้งหมดทั่วประเทศ โดยมีเครื่องรับโทรทัศน์ประมาณ
761,000 เครื่อง

จากสถิติดังกล่าวแล้วนั้น เห็นได้ว่า ถ้าโทรทัศน์ 1 เครื่อง มีคนชมรายการโทรทัศน์
เพื่อการศึกษาเพียงวันละ 1 ครั้งแล้ว ประชาชนอย่างน้อยที่สุด 761,000 คน จะได้รับการศึกษา
นอกระบบเพิ่มขึ้นทุกวัน ซึ่งผลการศึกษานี้ แม้จะวัดไม่ได้โดยตรง แต่จะแสดงให้เห็นได้ในรูปการ
ปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงทุกขณะในสังคมได้ และจากการเพิ่มมากขึ้นของจำนวน
เครื่องรับโทรทัศน์นี้เอง จึงเห็นว่าจะมีการวิเคราะห์ เร่งส่งเสริมการผลิตรายการโทรทัศน์
เพื่อการศึกษาโดยตรงอย่างจริงจัง เพื่อจะได้รายการที่มีคุณค่า มีประโยชน์ตามต้องการของนักเรียน
นิสิต นักศึกษา และประชาชนอย่างแท้จริง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

- 1 วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการผลิตรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ของผู้ผลิตรายการ
โทรทัศน์เพื่อการศึกษา และสถานีโทรทัศน์
- 2 ประมวลวิเคราะห์ปัญหาในการจัดทำรายการ ของผู้ผลิตรายการโทรทัศน์เพื่อ
การศึกษา และฝ่ายดำเนินรายการ ด้านการบริหาร เทคนิคต่าง ๆ
- 3 วิเคราะห์ลักษณะวิธีดำเนินรายการ รูปแบบของรายการศึกษาที่เสนอทางโทรทัศน์ทั้ง
4 สถานี ในกรุงเทพมหานคร
- 4 สำรวจเปรียบเทียบสัดส่วนระหว่างรายการโดยทั่วไป กับรายการโทรทัศน์เพื่อ
การศึกษา ของสถานีโทรทัศน์ในกรุงเทพมหานครทั้ง 4 สถานี

⁸ ข้างจากหนังสือพิมพ์ประชาชาติ, 9 มีนาคม 2519, หน้า 10.

- 5 ประมวลวิเคราะห์ความคิดเห็น ความสนใจ ความรู้และประโยชน์ที่ได้รับจากรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ของนักเรียน-นิสิต-นักศึกษา และประชาชนทั้งผู้ที่อยู่ในระบบการศึกษาและไม่ได้อยู่แล้ว

ขอบเขตของการวิจัย

- 1 สํารวจรายการโทรทัศน์ที่ออกอากาศ โดยสถานีโทรทัศน์ในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 4 แห่ง คือ สถานีโทรทัศน์ดี ของ 3 สถานีโทรทัศน์ กองทัพบก ของ 5 สถานีโทรทัศน์ดี กองทัพบก ของ 7 และสถานีโทรทัศน์ดี ของ 9 รายการที่ออกอากาศเฉพาะเดือนธันวาคม 2519 เท่านั้น
- 2 ทำการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคนิคประจำสถานีโทรทัศน์ทั้ง 4 แห่ง ในกรุงเทพมหานคร และผลิตรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาเท่านั้น

ขอบเขตเบื้องต้นของการวิจัย

- 1 กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นตัวอย่างประชากรที่สุ่มจากนักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
- 2 ข้อมูลที่ได้รับตอบจากตัวอย่างประชากร และผู้ถูกสัมภาษณ์ ถือว่าเป็นข้อมูลของปี พ.ศ.2519

วิธีดำเนินงานวิจัย

- 1 ศึกษาสำรวจรายการโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์ในกรุงเทพมหานครทั้ง 4 แห่ง เพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนรายการโดยทั่วไป กับรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา
- 2 สร้างแบบสอบถามถึงสัมภาษณ์ เกี่ยวกับความคิดเห็น ความสนใจ ความรู้และประโยชน์ที่ได้รับจากรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา และทำการสัมภาษณ์ผลิตรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา เจ้าหน้าที่ฝ่ายดำเนินรายการ ด้านการบริหาร ด้านเทคนิคต่าง ๆ ถึงปัญหาการผลิต การจัดทำรายการ ค่าใช้จ่ายในการจัดรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา

- 3 นำแบบสอบถามไปทดลองกับนิสิตที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างประชากร เพื่อหาข้อบกพร่อง และแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถาม
- 4 นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากร
- 5 รวบรวมข้อมูล คิดเป็นค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ยค่าตอบ และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แลวนำมาเสนอในรูปแบบตาราง
- 6 สรุปผลการวิจัย และเสนอแนะ

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

- ทักษะคิดและอารมณ์ของตัวอย่างประชากรอาจทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงไปไ้บ้าง

คุณค่าของการวิจัย

- 1 การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงความสนใจของนักเรียน-นิสิต-นักศึกษา และประชาชน ที่มีต่อการโทรทัศนเพื่อการศึกษา
- 2 การวิจัยนี้ทำให้ทราบถึง วัน เวลา ความบ่อยครั้งในการชมโทรทัศน์ ซึ่งสามารถนำไปช่วยการผลิตรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาให้ตรงกับความต้องการ
- 3 การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัญหา ค่าใช้จ่าย เทคนิค กรรมวิธีในการจัดรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ตลอดจนรูปแบบการดำเนินงานรายการ
- 4 การวิจัยนี้เป็นประโยชน์ต่อสถานีโทรทัศน์ทุกแห่ง ในการที่จะจัดรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน
- 5 เป็นแนวทางในการจัดรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์มากขึ้น

คำจำกัดความ

- รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา หมายถึง รายการโทรทัศน์ทุกประเภทที่จัดขึ้นเพื่อให้ความรู้ และประโยชน์ทางด้านการศึกษาคือผู้ชมที่เป็น นักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชนผู้อาศัยอยู่ในย่านที่พักอาศัย ต่าง ๆ ซึ่งสามารถนำไปปรับปรุงตนเองให้มีชีวิตในสภาพ สังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาอย่างมีความสุขได้ ลักษณะ ของรายการ แบ่งออกเป็นประเภท ดังนี้
- 1 รายการข่าวสาร และสารคดี
 - 2 รายการที่จัดในลักษณะการอภิปราย
 - 3 รายการสุขภาพและอนามัย
 - 4 รายการดนตรี เพลง ศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ
 - 5 รายการภาษาและวรรณคดี
 - 6 รายการธรรม หรือศาสนาต่าง ๆ
 - 7 รายการกีฬา
 - 8 รายการทนายปัญหา
 - 9 รายการพิเศษอื่น ๆ ที่ทางราชการหรือหน่วยงาน พิเศษนำมาเผยแพร่
 - 10 รายการ เพื่อกุศลสตรี
 - 11 รายการวิทยาศาสตร์
 - 12 รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของ กรุงเทพมหานคร
 - 13 รายการสำหรับเด็ก

นักเรียน	หมายถึง	นักเรียนทั้งชายและหญิงที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งแผนกวิทยาศาสตร์ แผนกศิลป์ แผนกทั่วไป ของโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ คือ
		<ol style="list-style-type: none"> 1 โรงเรียนบดินทรเดชา 2 โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายมัธยม
นิสิต นักศึกษา	หมายถึง	ผู้กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 ในวิทยาลัย 2 แห่ง มหาวิทยาลัย 2 แห่ง คือ
		<ol style="list-style-type: none"> 1 วิทยาลัยครูสวนสุนันทา 2 วิทยาลัยกรุงเทพฯ 3 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ประชาชน	หมายถึง	ประชาชนผู้อาศัยอยู่ในย่านที่พักอาศัย ประเภทต่าง ๆ คือ
		<ol style="list-style-type: none"> 1 ศูนย์การค้า 2 บ้านพักทหารและตำรวจ 3 ย่านโรงงานอุตสาหกรรม 4 สลัม 5 หมู่บ้านพักอาศัยต่าง ๆ